

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΕΤΟΣ Α'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Αριθ. 28

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΛΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

Η συνδρομή έτησι και προκληρωσι δια τας 'Αθήνας και τον Πειραια δραχμας 12, δια τας 'Εκκλησίας δραχμας 15 και δια το 'Εξωτερικον δραχμας 20.

Αγγελιας και ειδοποιησεις καταχωριζονται εις την τελευταίαν σελίδα και ιδιαιτέρως συμφωνία.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

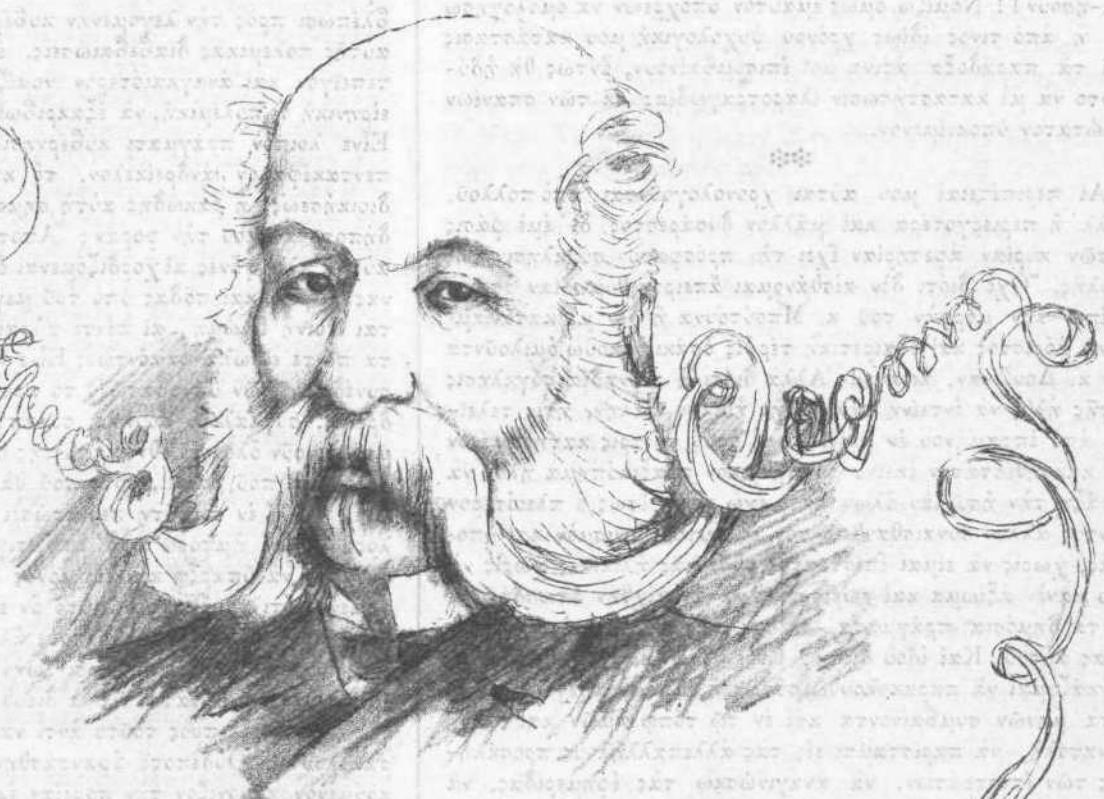

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1888

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

Ε. Γεωργίου

ΑΙ ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

Εφαντάζεσθε ποτέ ότι αυτήν την στιγμή γίνεται λόγος περί έμου εν Παρισίοις; Και εν τούτοις όσον είνε βέβαιον ότι τόρα σάς όμιλώ έγω έδώ, εν Αθήναις, τόσον είνε όμοίως βέβαιον ότι ταυτοχρόνως οι Παρισιοί θεώνται τά κινήματα και τά διαβήματά μου εις τό θεατρών των Έδερ και ξεκαρδίζονται με τάς περιπετίας μου, τάς *Peripetias* του κυρίου *Crac* (Les-aventures du M. de Crac), μεγάλην φαντασμαγορίαν εις όκτώ σκηνας και δεκαεννέα εικόνας! Όποιου είδους είνε αι εν τή φαντασμαγορία ταύτη εκτιθέμεναι περιπέτειαί μου άγνωστέντεσ, καθώς επίσης και ποιάς άφορμάς έσχαν οι αξιότιμοι συγγραφείς αυτής κ.κ. Μπουρανύ και Μπιλώ όπως με δραματοποιήσουν—άκούετε;—με δραματοποιήσουν!! Νομίζω όμως έμαυτόν υπόχρεων να όμολογήσω ότι ή από τινος ίδίως χρόνου ψυχολογική μου κατάσταση και τά παρόδοξα άτινα μοι επισυμβαίνουσι, όντως θα ήδύναντο να με καταστήσωσι ιλαροτραγωδίασ εκ των σπανίων αξιώτατον υποκειμενον.

Αι περιπέτειαί μου αυτά χρονολογούνται από πολλού. 'Αλλ' ή περιεργότερα και μάλλον δυσάρεστος δι' έμέ φάσις αυτών κυρίαν άφετηρίαν έχει την πρόσφατον σύγκλησιν της βουλής. 'Όχι διότι δέν αισθάνομαι άπειρον θυμηδιαν όσάκις βλέπω την μορφήν του κ. Μπούτουνα ή δέν με καταλαμβάνη άόριστος και έξαιρετική τέρψις όσάκις ακούω όμιλούντα τον κ. Δουζίναν, άπαγε! 'Αλλά διότι ή αίφνηδια σύγκλησις αυτής ήλθε να έντεινή την δεινήν ήθικήν πάλην, ήτις τελείται από έπταμήνου εν έμοι. 'Αφ' ότου τό τρις κατηραμένον και κακοηθέστατον εκείνο βουλγαρικόν πραξικόπημα ήλθε να ταράξη την ήσυχίαν όλων μας, έγω είμαι ίσως ό πλειότερον παντός άλλου συναισθανθείς τον έξ αυτόν δονισμόν και ύποστάς, χωρίς να είμαι έπίστρατος ούδεμιώς ήλικίας, χωρίς να έχω κανέν αξίωμα και χωρίς ποτέ να άνεμίγηην όπωσδήποτε εις τά δημόσια πράγματα, πάσας τάς όχληροτάτας συνεπειάς αυτού. Και ιδού διατι: Είτε θέλω ειτε μη θέλω, άναγκάζομαι να παρακολουθώ ούτως ή άλλως και έγω τά από έπτά μηνών συμβαίνοντα και εν τώ τόπω ήμών και εν τή Ανατολή, να παρίσταμαι εις τάς άλλεπαλλήλους προσκλήσεις των έπιστρατών, να άναγιώσκω τάς έφημερίδας, να ακούω τούς λόγους του κ. Δηλιγιάννη, να συγχάζω εις τάς διαδηλώσεις και τά συλλαλητήρια, και να λαμβάνω έξ αυτών όλων μίαν έντύπωσιν. 'Αλλά και ό άλλος περι έμέ κόσμος, ή λοιπή μεγάλη των συμπατριωτών μου μάζα, παρακολουθεί και αυτή ταυτοχρόνως τά αυτά πράγματα και σχηματίζει και αυτή μίαν έντύπωσιν, ήν εκδηλούσι τά άρθρα των έφημερίδων της αι εν τή βουλή άγορεύσεις, αι όμιλίας των συλλόγων και αι ιδιωτικά συνδιαλέξεις. 'Αλλ' ή διαφορά μεταξύ της ιδιικής μου και της γενικής έντυπώσεως είνε τόση μεγάλη, ώστε αν μιν ήδική μου άποδειχθ ή έσφαλμένη πρέπει έξάπαντος να πεισθώ ότι είμαι ήλίθιος—πράγμα τό όποιον δέν ειχον άφορμάς να πιστεύω μέχρι τοϋδε. 'Αν όμως ή ιδική μου έντύπωσις είνε ή όρθή και ή αλήθης, δέν πρέπει να με λυπή ή άδυναμία, ήν έχω, όπως επιτελέσω τό καθήκον του να την διακηρύξω και να την επιβάλλω και να την μεταδώσω εις τό έθνος μου;

Η σύγκρουσις των δύο τούτων σκέψεων εν έμοι είνε τοσοϋτον ισχυρά ως δύο άμαξοστοιχιών συναντωμένων αίφνηδώς επί της αυτής γραμμής εν τή νυκτι. 'Αλλά δια τούτου ίσα ίσα θέλω επί τέλους ν' άπαλλαχθώ αυτών.

Και εν πρώτοις, επί παραδείγματι, ό, τι δύναμαι ώρισμένως

να συναγάγω εκ των έπταμήνων παρατηρήσεών μου ως άσφαλές πόρισμα και κυριωτάτην άνάγκην, ήν συναισθάνεται εύθύς από της άρχής της εκρύθμου καταστάσεως, ήν διατρέχουμεν. όλος ό ελληνικός κόσμος, είνε ή σοβαρότης του φυλετικού κινδύνου ύφ' ου άπειλούμεθα υπό των τελευταίων γενοόμενων της Ανατολής, άκατάσχετος τις και άπροσδιόριστος όρεξις προς επιδίωξιν άγνωστων τυχών και ή αυτόματος αντίχησις μυριοστόμου πολεμικής κρυγής. Της άνάγκης ταύτης ή αλήθεια πολλάκις άνωμολογήθη εν τή θέσει ταύτη και την κρυγήν αυτήν είμαι έτοιμος να ρήξω και έγω ως ό τελευταίος άγυιόπαις διαδηλώσεως. 'Αλλ' ό, τι δέν δύναμαι να έννοήσω—και από έδώ αρχίζει ή άγωνία της ψυχής μου—είνε πώς όλοι αυτοί οι διαφλεγόμενοι υπό της ιδέας ταύτης, προς επιδίωξιν αυτής συντελεστικώτατον νομίζουσι ν' άποβλέψωσι προς την λεγομένην κυβέρνησιν και να ζητώσι παρ' αυτής πολεμικάσ διαβεβαιώσεις, ένψ ήγω πολύ μάλλον κατεπέγον και άναγκαιότερον νομίζω, πρό του αν αυτη είνε ειρηνική ή πολεμική, να έξακριβωθ ή ύπόρρη κυβέρνησις. Είνε λοιπόν πράγματι κυβέρνησις τό πλήρες άχύρων αυτό πεντακέφαλον άνδρείκελον, τό κηρόπλαστον αυτό όμοίωμα διοικήσεως, ή ρακιώδης αυτή σημαία ή κινουμένη προς οίουδήποτε άνέμου την φοράν; 'Αποτελούσι κυβέρνησιν αι πέντε αυτάι πλαγγόνες αι χορδιζόμεναι όπως κινήσωσι έξηθρωμένους χείρας και πόδας υπό του μεγάλου παιδίου όπερ καλεεται Κοινή Γνώμη, αι πέντε αυτάι βεβαρημένασ σκιαί, αυτά τα πέντε ειδώλα καμόντων; Είνε λοιπόν κυβέρνησις αυτό τό συνέδριον των ύπνοβατών, τό προσκαλούν άσυνειδήτως έφεδρείας, συγκαλούν βουλάς, συνάπτου καταστρεπτικά δάνεια, μετακινούν όλον τό έθνος από της βάσεώς του, χωρίς να γνωρίζη ούτε ποϋ βαίνει, ούτε ποϋ θα καταλήξη; Φαίνεται ότι είνε. 'Αλλ' εν τούτῳ περιπτώσει—πόσον είμαι στενοκέφαλος!—δέν ήμπορώ οϋδ' επί στιγμήν να έννοήσω πώς είνε δυνατόν να ύπάρξη και εις μόνος λογικός άνθρωπος παραδεχόμενος ότι τό άμορφον αυτό όν είνε εις θέσιν να μάς οδηγήσιν. Τό επ' έμοι οϋδέποτε άλλοτε ήκουσα ότι τά άψυχα είνε δυνατόν να μεταδώσωσι ζωην εις τά έμψυχα. Οϋδέποτε έδιδάχθητι ότι δύναται τις να διευθυνθ ή οποϋδήποτε αν ό οδηγός όν έξέλεξε προς τούτο άντι να προηγηται αυτού τον παρακολουθεί. Οϋδέποτε εφαντάσθητι σσηπός πλοίον ρυμουλκούμενον κανονίζον την πορείαν εκείνου ύφ' ου ρυμουλκεϊται. Και δέν κατορθώνω να συλλάβω καν την ιδέαν κυβερνήσεως, έστω και αν έχη την θέλησιν, άγούσης εις πόλεμον τούς υπηκόους της, ένψ περιφρονείται, σαρκάζεται, μικτηρίζεται ύφ' αυτών και ένψ ούτε τό ελάχιστον των κινήματων της εύρίσκει είτε πίστιν είτε χάριν παρ' αυτοίς. Και εις την εύάρεστον αυτήν θέσιν εύρίσκεται ή κυβέρνησις μας.

Περί των θνησκόντων ρωμαίων αυτοκρατόρων διηγούνται ότι ύστάτην φιλοδοξίαν της σβεννυμένης πολυταράχου ζωής των ειχον να άποθνήσκωσιν όρθιοι; άλλ' ή έλλ. κυβέρνησις, όταν έλθη ό καιρός αυτής να άποθνή, θα άποθνή καταπεπτωκυία από πολλού εν τή συνειδήσει του έθνους, εν τή ύπολήψει του κόσμου, εις τά όμματα και έκυτης άκόμη.

Μετά τό ήθικόν τούτο πτώμα έρχεται εις βρυκόλαξ, του οποίου ένομίζομεν ότι είχομεν άπαλλαχθ ή δια τινά τούλάχιστον χρόνον, ή άντιπολίτευσιν του κ. Τρικούπη. 'Αλλ' ό δραπέτης αυτός των κοιμητηρίων έχει περισσοτέρην ζωην πολλών ζώντων, και τό τριζίμον των κοκκάλων του είνε φοβερόν. Μεταφραζόμενον εις κοινοβουλευτικήν διάλεκτον σημαίνει δια την κυβέρνησιν: «Τί έκαμες τάς ήμέρας έπτά μηνών και τό χρήμα εκατόν εκατομμυρίων, άτινα σοι έδόθησαν; Τί έκαμες τούς πόθους του έθνους και τάς έλπίδας,

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

(Έπί τή βάσει των νεωτέρων φιλοσοφικών, φιλολογικών και μ(ετε)ωρολογικών παρατηρήσεων).

(Συνέχεια)

Μ

ΜΕΛΟΣ. Έκαστον άτομον εκ των αποτελούντων σύλλογον ή σωματίον, τό όποιον έξέρχεται άρμονικώς από τό στόμα των άοιδών και των ιεροφαλτών.

ΜΕΤΡΟΝ. Μακρά ταινία δι' ης μετροϋσιν οι μηχανικοί τούς στίχους των ποιητών. Πολλά τοιαύτα λαμβάνει μεθ' έαυτου έκαστος εις εκτάκτους περιστάσεις.

ΜΑΝΝΑ. Η γυνή ήν έρριψεν εκ των ούρανών ό Θεός δια να τραφώσιν οι Έβραίοι εις την έρημον.

ΜΕΓΑΣ. Τό εναντίον του μικρός· ό Αλέξανδρος, ό Ναπολέων και εις των πέντε δακτύλων μου.

ΜΕΤΟΧΗ. Η τελευταία των ρημάτων έγγλις· έξ αυτών εκδίδουσι πολλάς προς άγραν χρημάτων αι εταιρίαί.

ΜΕΓΑΡΑ. Μικρά πόλις της Ελλάδος εντός της οποίας κάθηνται οι πλούσιοι όμογενεις.

ΜΥΣ. Τό γνωστόν μικρόν ζώον όπερ φέρομεν όλοι εις διάφορα μέρη του σώματός μας.

Ν

ΝΑΡΚΗ. Η χαύνωσις ύφ' ης καταλαμβάνεται ό όμάνυμος ιχθύς όταν έκσπενδονίζεται από τά ναρκωδά πλοία.

ΝΗΜΑ. Η κλωστή δια της οποίας ράπτομεν τά ένδύματά μας και συνδεόμεν τάς ιδέας μας.

Ξ

ΞΕΝΟΣ. Πάς άνθρωπος μη άνήκων εις την χώραν εν η κατοικεί και δημοσιεύων άρθρα και μυθιστορήματα με καινοφανείς και αλλοκότους λέξεις.

Ο

ΟΡΟΣ. Ύψωμα γής όπερ τίθεται προς διευκόλυνσιν εις πάσαν συμφωνίαν ή συνθήκην.

ΗΜΕΙΣ ΟΥΚ ΕΙΜΕΝ ΠΡΟΣΟΝΤΗ

ΠΕΝΘΟΣ. Η λύπη την όποιαν αισθανόμεθα επί τή άπωλεία τινός και την όποιαν φέρομεν επί του πύλου μας.

ΠΝΕΥΜΑ. Ύγρον εύρισκόμενον εν φιλίαις ή εντός του κρανίου, όπερ τίθεται άνωθεν των από φωνήεντος άρχομένων λέξεων.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Η μόνη ήμέρα της εβδομάδος ήτις δια την Ελλάδα είνε ατελεύτητος.

ΠΟΡΟΣ. Νήσος μικρά άνευ της οποίας οϋδεις έξ ήμων δύναται να ζήσιν.

ΠΟΥΣ. Μέτρον άγγλικόν τό όποιον όταν μιν είνε μικρόν επιδεικνύουσι αι γυναίκες, όταν δε είνε μέγα τό κρύπτουσι.

Ρ

ΡΩΜΗ. Η ισχύς την όποιαν οι άνδρες έχουσι εις τούς βραχίονας και ό Τίβερις παρά τάς όχθας του.

Σ

ΣΥΝΤΑΞΙΣ. Η κατα κανόνας τοποθέτησις των μερών του λόγου εκ της οποίας περιμένουσι να ζήσωσι κατά τά γηρατεία των οι ύπάλληλοι.

ΣΚΟΠΟΣ. Διαλογισμός παντός σκοπόμενου ιστάμενος με τό όπλον άνα χείρας πρό των στρατώνων και των Τραπεζών.

ΣΚΗΝΗ. Κατοικία έξ ύφάσματος των στρατιωτών και των νομάδων επί της οποίας άνερχόμενοι παριστάνουσι οι ήθοποιόι.

(Έπειτα τό τέλος)

ας ύπεσχέθης ότι θα πραγματοποιήσης; Τί έκαμες την νεολαίαν του τόπου, ήτις σε ήκολούθησεν ένθουσιώσα όπως την οδηγήσης εις τά πεδία των μαχών, χωρίς να φαντάζεται ότι θα την ώδήγεις μόνον εις την ύγρασίαν του στρατώνος και εις την σαπρίαν του νοσοκομείου; Δέν ήξεύρω αν και έγω εις την θέσιν σου δέν θα έκαμνα τό ίδιον, άλλ' άφοϋ συ ειχες την άνοησίαν να εύρεθής διοικούσα κατά τοιαύτας περιστάσεις, συ πρέπει να ύποσθής και τάς συνεπειάς. Δια να έλθη τό άποτέλεσμα αυτό εφραζόμεν και έγω πέντε ήδη μήνας, αν και εφαινόμεν ότι έμμοϋμεν την άδράνειάν σου, έταξειδεϋον, ήλίεϋον, έπεσκεπτόμεν την Παναγιάν την Παρηγορήτριαν, προπαρεσκευάσα όλας τάς ύπογείους διόδους, έξύφανα όλους τούς άραχνώδεις ιστούς, εις οϋς να συλληφθής, μινά ασυλλόγιστος! 'Ός ό Σάβυλων τον δανειστήν του, τόρα σε κρατώ, δέν μου διαφεύγεις! 'Αρκετόν καιρόν εφραγες την κρητήν της έξουσίας· τόπον και δι' έμέ! » Την λογικότητα και την αλήθειαν τούτων δύσκολον νομίζω ν' άμφοισθητήσιν. 'Αλλά τό φαινόμενον δέν είνε σπάνιον. Εις πολλάς ποιητικάσ δικας δέν κατηγορεί τάχα, πολύ καλλίτερον του είσαγγελείας, τον κατηγορούμενον ό συνενοχός του; Και ποίος άλλος θα ήδύνατο καλλίτερον να έξελέγη την οικτρότητα της σημερινής καταστάσεως ή εκείνοι οίτινες προείδον και άνέμειναν αυτήν, εκείνοι οίτινες ήσυχόλησαν να λειάνωσι τον κατήφορον, επ' ου έδείκνυε διαθέσεις να βαδίση ή κυβέρνησις άρχήθεν; Τί αν επί του αυτού κατηφόρου θα συμπαρεσύρετο και τό έθνος άγωνιών και άσθμαίων! Αυτό ίσα ίσα θα έπεθύμουν και αυτοί· διότι εις τό τέλος του επικλινούς δρόμου θα εύρίσκοντο αυτοί, οίτινες θα τό ήρπαζον άποκαμόν εις τάς άγκάλας των και θα εφαινοντο ότι τό ύποστηρίζουσι και θα εφαινοντο ότι τό σώζουσι! Αυτός ήτον ό σκοπός των και αυτό ήτο τό συμφέρον των· συμφέρον, όχι πολιτικόν, όχι κομματικόν,—θα ήσαν συγγνωστά και τά δύο,—άλλα συμφέρον έκχριστου άνανεμόντος να θερίση ή πείνα τά σπλάγγνα της πτωχής κόρης, ήν έποφθαλμιξ, δια να πείση αυτη έξηνητημένη εις τούς κόλπους του.

Και εν τούτοις ό κόσμος άνέχεται πάντα ταϋτα, έξαγγελόμενα δια κυμάτων εύγλωττίας υπό των προσποιητών βωβών του 'Οκτωβρίου, και μειδιξ προς τά ακούσματα ως λεγόμενα μετά χάριτος και δυνάμεως, και δέν συναισθάνεται την τερατώδιαν των.

'Αλλά τότε διατί ή ήθική σας συνειδήσις έξεγειρείται πρό της ώραιότερας εικόνας, όταν αυτη σας παρουσιάζη, έστω και εν τή γλυκυτέρη άρμονία χρωμάτων και σκιών, σιληνών άσελγείας παρ ά φύσιν ή σατύρων και πριάπων άσέμνους κορδακισμούς;

Αυτή είνε ή αντιμέτωπος θέσις των δύο όγκων οίτινες έξεγείρονται παρακωλύοντες την κίνησιν του έθνους, των δύο χονδρών κόμβων οίτινες έμποδίζουσι την κυκλοφορίαν του, των δύο μεγάλων δυνάμεων, αίτινες, χωρίς στόλους, χωρίς στρατούς, χωρίς τηλεσίγραφα και διακοινώσεις, δέν άφίνουσι τό έθνος να κάμη τι, περισσοτέρον όλων των εκουσιώς χειροδέσμων εν Σούδα έξ μεγάλων εύρωπαϊκών δυνάμεων. Και της εκ του έμφανούς πλέον πάλης των δύο αυτών τεράτων παριστάμεθα μαρτυρες από της έναρχείας της βουλής. 'Επί του παρόντος νικη ή πρώτη. 'Αλλά δια τάς νίκας αυτές φαίνεται επίτηδες γραφείς ό περίφημος στίχος του Ουγκώ:

Que les victoires sont grandes et les vainqueurs petits!

Χωρίς δια τούτου να είνε και οι ήττώμενοι ολίγώτερον μικροί.

ομοιούσ όστ όστρημ Η

Κράκ

Μαρίττα

Ἡ Τουρκικὴ ἐφημερὶς ΤΑΡΗΚ

Τὰ ρέα ὄπλα τῆς βουλῆς (λίμα καὶ κλάρα)

Ὁ ἐφευρέτης τῆς κλάρας

Ἡ μήτηρ τοῦ ἄθρου

Κοθροβόλ

Ἡ θεία τοῦ ἀλλοτρίου ζητήματος

ΒΑΪΑ

Τώρα πού πῶν κ' οἱ βουλευταὶ τὰ φῶνε τῆς κουλούρας, θὰ παῖνη καὶ κ' ὁ θόδωρος τῆς πρώταις τῶν μουρμούρας, κ' ὁ πόλεμος γιὰ αἰγούρα θὰ γείνη τὸν Ἀπρίλη ἀπάνω εἰς τὴν ἄνοιξι, ἀπάνω ὅτῳ τριφύλλι.

Καὶ ἂν μὲ τελεσίγραφα μᾶς φοβερίζουν πάλι, ἀλλὰ ταῦτά μας ἀπ' αὐτὰ ποτὲ δὲν θὰ ἰδῶμεν, κ' ὅτι θὰ γείνη πόλεμος ψυχῆ μὴ ἀμφιβάλλη, θβάνει τὸν Δούνη μοναχὰ κανεὶς τὰ μὴ σκοτώσῃ.

Πνεῦμα πολέμου καὶ ζωῆς κυκλοφορεῖ στήν πλάστιγ ἀπὸ τοῦ Ἰστρον ποταμοῦ καὶ μέχρι τοῦ Μαλέα, ἐνῶ ταχεῖαν ἀπαιεῖ ἐνέργειαν καὶ δρᾶσαν κ' ὁ ἀμαξῆς ὁ Σχορδαρᾶς ἀπὸ τὸν Βασιλεῖα.

Βαίω κλάδους ὁ καθεὶς ὅτῳ χεῖρι ἄς βασιῶ ἄς ψάλλωμεν τὸν Δάζαρον ἐν ἔμνοισι καὶ κιθάρα καὶ τὸν γενναῖον Τράκαρ μας ἄς βάλλωμε ἔμπροστά, τὰ κυνηγήσῃ τὸν Ἐργιόπου μ' ἐκείνην τὴν κλάρα.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

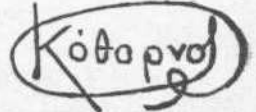
Νέα τελεσίγραφα, νέα διακοινώσεις, νέα ἀπειλαί, νέα πιέσεις. Τὸ σπουδαιότερον ὅμως ὄλων αὐτῶν τῶν νέων, τὰ ὅποια κατήντησαν πλέον πολὺ παλαιά, εἶνε ὅτι καὶ νέα μικραὶ ἐριδες ἐκ τῶν συνήθων παρὰ τὰ μεθόρια ἔλαβον χώραν ὑπὸ σοβαρώτερον μάλιστα χαρακτῆρα, ἐν τῇ θέσει Κούτρα. Μέχρι τοῦδε ἀγνοοῦνται ἐτι καὶ αἱ διαστάσεις καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν· ἀλλὰ βεβαίως αὐτὸ μόνον ἔλειπεν εἰς τὸ ζήτημά μας διὰ τὸ νὰ γείνη πλέον κυριολεκτικῶς τοῦ Κουτρούλι οἱ γάμοι.

Δὲν εἶνε γνωστά, εἶπομεν, ἐτι οὔτε τὰ ἀποτελέσματα οὔτε αἱ διαστάσεις τῶν γεγονότων τούτων· ἀλλ' ἐν τούτοις ἀπὸ τοῦδε δυνάμεθα νὰ προεικασώμεν ὅτι τὰς μεγαλητέρας ζήτημας ἐκ τῆς νέας ταύτης ἀπροσδοκῆτου περιπλοκῆς θὰ ὑποστῇ ἡ Κούτρα... τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

Τὸ πολεμικώτερον ὅμως νέον τῆς ἐβδομάδος εἶνε ἀναμφιβόλως τοῦτο: Ἡ ἐξεταστικὴ τῶν πραγμάτων ἐπιτροπὴ ἐζήτησε παρὰ τῆς βουλῆς νέαν πίστωσιν ὅπως ἐξακολουθήσῃ τὰς ἐργασίας τῆς!

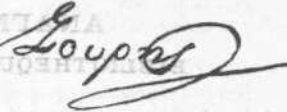
Καὶ θαυμάσατε συμπτώσεις! Ἡ νεκρανάστασις αὐτῆ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ κ. Μαυρομαρᾶ, ἥτις ἔθεωρεῖτο πλέον καλῶς ἀποθανούσα καὶ ταφείσα, ἔλαβε χώραν ἀκριβῶς τὴν ἐβδομάδα τοῦ Λαζάρου!

Ὡς περιέργων ἐγράφη καὶ ἀνηγγέθη ὅτι Τούρκος κατάσκοπος μεταφράζει τακτικῶς καὶ ἀναγινώσκει εἰς τὸν Ἐγιοῦπ πασσάν τὰς ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας. Ὑποθέτομεν ὅτι ἐλαχίστην δυσκολίαν θὰ εὕρισκῃ ὁ ἀξιότιμος κατάσκοπος εἰς τὴν ἐργασίαν του ταύτην, ἀφοῦ αἱ πλείστα τῶν ἡμετέρων συναδέλφων γράφονται ἀπὸ τινος εἰς καθαρωτάτην τουρκικὴν διάλεκτον καὶ φαίνονται σχεδὸν συντασσόμεναι ὑπὸ ἐπίτηδες ἀπεσταλμένων ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τοῦτο συνεργατῶν τῆς Ταρῆκ ἢ τοῦ Ὄσμαρλῆ.

ἘΣΤΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΤΑΣ

Ὡ βουλευταὶ τοῦ κράτους, μᾶς φεύγετε ὧρα ὧρα μὲ πληρωμὴ καινούρια καὶ μὲ γεμάτη τσέπη, ἐνῶ γιὰ ὅσας σάχλαις μῆς εἶπατε ὡς τώρα τοῦ Τράκα μόνον κλάρα ὡς ἀμοιβὴ σᾶς πρέπει!

ΑΣΤΥΚΑ

Ἐνα ἄλλον τίτλον τοῦ φίλου μας Μεταξᾶ, τοῦ ἐκ Βαγδάτης, ἠγροοῦμεν μέχρι τοῦδε καὶ ἔπρεπε νὰ μᾶς τὸν ἀποκαλύψῃ ἡ τελευταία εἰς Γαλλίαν μεταβάσις του. Ὁ συγγραφεὺς τῆς Μόχρας δὲν ἀρκεῖται νὰ ἡξεύδῃ νὰ περιγράψῃ θαυμασιῶς σηνάς τῆς ἐρήμου, νὰ λεξικογραφή μετεωρολογικῶς, νὰ ταξιθεύῃ ἀκαταπαύτως καὶ νὰ εἰπῇ en petit nabab, ἀλλ' εἶνε καὶ εὐγλωττος, εἶνε καὶ ρήτωρ, εἶνε καὶ... conférencier! Τὸ ἀπίστευτον τοῦτο εἶδεν ἐσχάτως ἡ Βαλανσιέννη, πρωτεύουσα γαλλικῆ πόλις τοῦ σπουδαιότερου arrondissement τοῦ σπουδαιότερου département τοῦ Nord, ὅπου παρουσιάσθη ὡς agronome distingué de Bagdad καὶ ὄμιλησεν ἐν τῷ ἀγρονομικῇ ἑταιρίᾳ ἧς εἶνε μέλος καὶ κατεγχεροκροτήθη. Τί πράγματα, θεέ μου, τί πράγματα!!

Σπρίγγομεν τὴν χεῖρα τοῦ φιλάτου νεαροῦ διδάκτορος τῆς νομικῆς, φρέσκου φρέσκου ἔκκαλαθέντος πρὸ μικροῦ, κ. Λουκᾶ Νάκου, εὐχόμενοι αὐτῷ λαμπρὸν τὸ μέλλον του στάδιον.

Πρέπει ν' ἀγορασθῇ ὑπ' ὄλων τῶν νέων πολεμικῶν ποιήματα Ἡ ἔκνομος διαγωγή τῆς βυρῶπης τοῦ διατήμο ἀποστράτου ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ περσικοῦ Ι. Κορδορούμπα, καὶ διότι κανεὶς ὅστις τὸ ἀγοράσῃ δὲν θὰ μετανοήσῃ διὰ τοῦτο ἀπὸ τὸ ἀναγνώσῃ, καὶ διότι πρέπει νὰ χορηγηθῇ καὶ μικρὰ τις οὐτω βήθεια εἰς γηραιὸν καὶ ἠδικημένον ἀγωνιστήν.

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΞΗΜΟΥ

Α. Α. Ἄρταν. Ἐλήρθη ἡ σᾶς ἀπάντων ἰδιαιτέρως. Ν. Τ. Ἀργουστόλιον. Ἐλήφθησαν παρὰ τοῦ Σπ. ...

ΕΠΙΤΥΧΗ ΒΑΦΗΝ
Διὰ τὰ αὐτὰ τοῦ ΠΑΣΧΑ ἐκ φυτικῶν οὐσιῶν ἀβλαβῆ
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΕΝ Τῷ ΦΑΡΜΑΚΕΙῷ
Ι. Δ. ΚΑΤΣΑΡΗ
11. — ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ. — 11.
Ἐκάστη δόσις συνοδευομένη μετὰ ἐντύπου ὁδηγίας
Λεπτὰ 35

!! ΧΑΒΙΑΡΙ !!
Χαβιᾶρι Γέλβας ἀρίστης ποιότητος, πρωτοφανές, ἐκομίσθη εἰς τὸ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΩΝΣΤ. ΑΝΤΩΝΑΚΗ ΚΑΙ ΣΑ παρὰ τὸ Δημοπρατήριον. Ἄς τὸ δοκιμάσῃ ἀπαξ ὁ προσερχόμενος καὶ θὰ ἴδῃ ὅτι σπανίως ἐπωλήθη τοιοῦτο εἶδος χαβιαρίου εἰς τὴν ἀγορὰν μας. Εἶναι κάπως ἀκριβὸν ἀλλὰ κατ' ἐξοχὴν καλόν.

ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΝ «ΓΛΥΚΟΒΥΣΙΣ»
Τὸ γνωστότατον τοῦτο κατὰστημα ὅπως πληρέστερον ἀναποκριθῆ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς καθημερινῆς ἀξάνουσης πελατείας αὐτοῦ συνέστησε καὶ ἐνταῦθα ἐν ὁδῷ Πατησίων (ἀπέναντι οἰκίας Μιχαλοπούλου) ὑποκατάστημα τοῦ Γαλακτομείου αὐτοῦ, ἐν ᾧ οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ εὕρισκωπιν εἰς πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας γάλα ἀγελαδινὸν ἀγνὸν καὶ ἄδολον ἀμελεγγόμενον ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀγοράζοντος.

ΡΩΜΑΝΤΙΚΟΝ

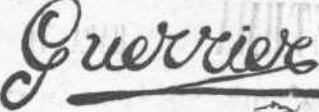
Εἰς τὸ γεῦμα τῆς ζωῆς μου
διατὶ νὰ σ' ἀπαρτήσω;
ἀφοῦ ἄνθρωπος δὲν ἦσο
διατὶ νὰ σὲ ἰδῶ;

Καὶ μὲ ἔκαμες ἀπαύστως
στρατιώτης νὰ ἐκπνέω
καὶ ἀπορεῖς διότι κλαίω
δι' αὐτὸ καὶ θρηνηδῶ.

Ἀπ' ἐδῶ καὶ τόσους μῆνας
δίχως λόγο μὲ παιδεύεις
καὶ δὲν ξέρεις τί γυρεύεις,
καὶ δὲν ξέρεις τί ποθεῖς.

Μὰ τὸν πόλεμον κηρύττεις,
μὰ τὸν πόλεμον δὲν κάνεις,
ὦ! τοιοῦτος Δεληγάρνης
διατὶ νὰ γεννηθῆς;

Μεταξὺ πολέμου—εἰρήνης
στέκει καὶ μὲ βασανίζεις
τοῦ πολέμου μ' ἐμποδίζεις
καὶ εἰρήνην δὲν ποθεῖς.

OLLA PODRIDA
Ἄνεξάντλητος ὁ φίλτατος Χρόνος Ἀθηῶν!
Δύο πρόσφατοι πρόσφατοι καὶ ἀρεκτικώτατοι μεταφράσεις τοῦ:
Τὸ Le Théâtre en liberté, ὡς ἐπιγράφει ὁ Οὐγκώ τὰ ὑπολειφθέντα τελευταῖα δράματά του ἄτινα ἐντὸς ὀλίγου ἐκδίδουσιν οἱ κληρονόμοι του, μεταγλωττίζει ἡ ἐφημερίς τοῦ «Κηρύξατε τὸν πόλεμον»: Θέατρον ἐν ἐλευθερίᾳ. Τὴν δὲ ἐπιγραφὴν τοῦ ἐνὸς τῶν ἐν αὐτῷ δραμάτων La grand' Mère — τὸ φαντάζεσθε; — Ἡ μεγάλη μήτηρ!!

Καὶ μία ἡχὴ τῶν στρατῶνων:
Κατὰ τὴν ὑπαγόρευσιν τῆς ἡμερησίας διαταγῆς.
— Βρέ, γιατί δὲν γράφετε;
— Δὲν προφθάνομε, κύριε ἀνθυπολοχαγέ.
— Ἐγὼ ἐβγαλα τὸν λάρυγγά μου φωνάζοντας, σᾶς τὰ λέω ὅσα μπορῶ πρὸ δυνατά, καὶ σεῖς δὲν προφθάνετε!!

Ἐν τῷ θεωρεῖφ τῶν δημοσιογράφων ἐνῶ ἠγόρευεν ὁ βουλευτῆς Καλαμπάκας κ. Ἀλεξιάδης, εἰς τῶν συνωστίζομένων αὐτόθι ὀχληροτάτων ἀλλοφύλων ἐρωτᾷ ἕνα δημοσιογράφον:
— Σᾶς παρακαλῶ, ποῖος εἶνε ὁ Ἀλεξιάδης; ... αὐτὸς εἶνε ὁ Ἀλεξιάδης;
Καὶ ὁ δημοσιογράφος ἀνυπομονῶν:
— Ὅχι· αὐτὸς εἶνε ὁ Ταβουλάρης!

Ἐκ τῆς Πρωτῆς:
«Διαρίσθη ἀποστράτος ὑπομείραρχος ὁ κ...»
Πόσα συλλυπητήρια θὰ ἔλαβεν ὁ ταλαίπωρος δι' αὐτὸν τὸν διορισμόν!!

Παρατηρήθη ὅτι ὁ κ. Ρόκος Χοιδᾶς κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην τῆς βουλῆς οὔτε προσήλθε καν οὔτε ἀπαξ καν ὠμίλησεν.

— Αὐτῇ εἶνε, ἔλεγεν εἰς, ἡ καλλιτέρα ἀπὸ ὄλας τὰς ἔως τώρα ὀμιλίαις του!

Ὁ κ. Ἀνδρέας Συγγρός ἐδημοσίευσεν ἐν ταῖς ἐφημερίσαις διατριβὴν τινα, δι' ἧς ἐκθέτει τοὺς λόγους δι' οὓς, ὡς ἐκ τῆς ἀπειρίας του καὶ τῆς φυσικῆς του ἀτολμίας, ἀπέφυγε νὰ ὀμιλήσῃ ὑπὸ τοὺς ἐκρῦθμους ὄρους ὑφ' οὓς ἐγίνοντο τελευταῖον αἱ συνεδριάσεις τῆς βουλῆς, ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος καὶ τοῦ δανείου. Ἐκθέτει δὲ ἤδη τὰς σκέψεις του περὶ τούτων διὰ τῆς διατριβῆς ταύτης. Τὸ διάβημα τοῦτο τοῦ κ. Συγγροῦ ἐνέχει πολὺ περισσοτέραν σημασίαν ἀφ' ὅσων φαίνεται. Ἐγκαινίζει νέον ὄλωσ σύστημα βουλευτικῶν συζητήσεων, τὸ τῆς ἐγγράφου ρητορείας, ὅπερ θὰ νῦχόμεθα ἡμεῖς νὰ ἐβλέπομεν ὀριστικῶς εἰσαγόμενον. Ἄν πάντες οἱ βουλευταὶ ἠκολούθουν τὸ ἀξιομίμητον παράδειγμα τοῦ κ. Συγγροῦ καὶ συνήρχοντο ἐν τῇ βουλῇ μόνον ὅπως ψηφίζωσιν ἐπιφυλασσόμενοι ἂν ἤθελον νὰ ἐκθέτωσιν ἔπειτα τὴν γνώμην των διὰ τῶν ἐφημερίδων, ἀναμφιβόλως μετ' ὀλίγον τὰ θεωρεῖα θὰ ἠρημοῦντο, οὐδεὶς θὰ ἐθεώρει πλέον ἄξιον τοῦ κόπου νὰ μεταβῆ εἰς τὴν βουλὴν καὶ αἱ συνεδριάσεις βεβαίως ἀνυπολογίστως θὰ ἐκέρδιζον καὶ εἰς σοβαρότητα καὶ εἰς ὠφελιμότητα.

Ἄλλὰ πόσων τότε νεοτεύκτων ρητόρων, πόσων βροντοφῶνων Γεροκωστοπούλων καὶ Παπαγιαννακοπούλων καὶ Λεβιδῶν, δὲν θ' ἀπελαμβάνομεν τὴν εὐχλόων λαλιάν καὶ τὰ ρητορικά σχήματα καὶ τὰς ἐπιτυχεῖς εἰκόνας καὶ τὰς ἀπροσδοκῆτους μεταφοράς! Ἡ νέα συγκομιδὴ ρητόρων τοῦ ἐφετεινοῦ κοινοβουλίου μας εἶνε ἀξιοσημειώτος ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν. Εἶνε ἡ νέα γενεά, ἥτις ἐγκαινίζει τώρα τὸ στάδιόν τῆς. Καὶ ἰδοὺ πόσον περιφανῶς:

Τὸν λόγον ἔχει ὁ βουλευτῆς Πατρῶν κ. Γεροκωστόπουλος. Ἄλιεύομεν δ' ἐξ αὐτοῦ τοὺς ἐπομένους στιλπνοτάτους μαργαρίτας.

«Εἰς τὰς ἐσπερονδύσεις, κύριοι, ἡ χεῖρ ἢ ῥίψασα τὴν σφενδόνην ὑπέχει εὐθύνην, ἡ σφενδόνη παταεὶ ὀλίγον, αἱ δὲ λίθοι διόλου.»

Πόσον ὀλίγον ἄρα γε νὰ παταίη αὐτὴ ἡ σφενδόνη; Εἶνε δὲ βέβαιον ὅτι οἱ λίθοι δὲν παταίουν διόλου; Ἄλλ' ὁ ρήτωρ δὲν σᾶς ἀφίνει καν νὰ θαυμάσητε τὴν ἀνωτέρω παρομοίωσιν καὶ εὐθὺς ἀμέσως:

«Εἰξεύρετε, κύριοι, λέγει, τί θὰ γίνωμεν ἂν θὰ ὑποχωρήσωμεν; θὰ γίνωμεν ὁ περιγελῶς τῶν ἐθνῶν, θὰ γίνωμεν ὁ διαταγμὸς τῆς ἀνθρωπότητος.»

Καὶ τὸ ἐξῆς ἀμίμητον κατωτέρως:
«Ὁ κ. Λουβάρδος ὄμιλῶν οὔτω περὶ τοῦ πολέμου μοὶ ἐφάνη ὡς μὲρμηΓῆ ἑμπαιζῶν βελούθιον ἔτοιμον νὰ ἐκτραπῇ εἰς λάσπας καὶ φλόγας. Εἰς ἐκ τῆς ἀριστερᾶς: ΜὲρμηΓῆ;
Γεροκωστόπουλος: Μάλιστα (μὲρμηΓῆ). Ἠδὲν αὐτὸ νὰ εἶρε λέων ἀλλ' ἔκοψε τὴν χεῖρην του καὶ τὴν ἔκαμε φερακην.»

Δὲν νομίζετε ὅτι ἀναγινώσκετε ἄρθρον τοῦ προσφιλοῦς «Φανοῦ» τῆς Σύρου;

Νεῖαι δημοσιογραφικαὶ θεωρίαι: Νὰ νομίζηται ὅτι ὅταν παρατηρηθῇ ὅτι ἡ ἔμπνευσις εἶνε παρὰ ποιητῆ τινι ἀνωτέρα τῆς ἐκτελέσεως, οὗτος ὑβρίζεται βαναύσως ὡς μὴ γνωρίζων τὴν γλώσσαν!

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ, ΑΡΙΘ. 32

ΕΝ Τῷ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙῳ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ ΣΥΝΕΣΤΗΘΗ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

(BIBLIOTHEQUE D'ABONNEMENT)

ἐκ μυθιστορημάτων καὶ ἄλλων συγγραμμάτων ἑλληνικῶν, γαλλικῶν, ἀγγλικῶν καὶ γερμανικῶν 2,500 τόμων περίπου, παρεχομένων πρὸς ἀνάγνωσιν ἐπὶ μικρᾷ τιμῇ κατὰ μῆνα.

Ἐν αὐτοῖς ἐπάρχουσι τὰ πλείστα τῶν κειμένων γαλλικῶν μυθιστορημάτων.

Ἐντυπος κατάλογος ὅλων τῶν συγγραμμάτων τούτων δίδεται εἰς τοὺς ἐγγραφομένους συνδρομητὰς εἰς τὸ Ἀναγνωστήριον.

ΓΑΛΑ ΑΓΕΛΑΔΟΣ

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Ὁ θέλων νὰ πίνη θερμὸν ἀκόμη ἐκ τοῦ μαστοῦ τῆς ἀγελάδος θρεπτικώτατον καὶ ὑγιεινώτατον ἀγελαδινὸν γάλα, δύναται νὰ εὕρῃ αὐτὸ καθ' ὅσον δῆποτε ὄραν τῆς ἡμέρας εἰς τὸ ἀρτισύστατον ἀντικρὺ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (Καρύτση) ΓΑΛΑΚΤΟΜΕΛΟΝ.

Τὸ Γαλακτοκομεῖον τοῦτο ἀναδέχεται ἐπίσης νὰ διανέμῃ καὶ κατ' οἶκον εἰς τὰς βουλομένας οἰκογενείας γάλα γνησιώτατον καὶ πρόσφατον ἀνὰ πᾶσαν πρωΐαν καὶ ἑσπέραν.

COUPÉ ἰδιωτικόν, κομψότατον καὶ μὲ νέα ὄλωσ χάμουρα ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς συμφερωτάτην τιμῇ. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΕΡΜΟΥ **ΜΕΓΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ** ΠΑΡΑ ΤΗ ΚΑΘΙΚΑΡΕΑ

ΔΙΑΛΥΣΜΕΝΟΝ ΕΚΠΟΙΕΙ ΔΙΑ **ΛΑΧΕΙΟΥ** ΔΙΑ ΠΕΡὶ **ἌΧΥΤΕΡΟΝ ΤΑ ΕΝ ΑΥΤῷ**

Ἦτοι: Διάφορα Ἀνδρικοῦ, Γυναικείου καὶ Παιδικοῦ ἱματισμοῦ, Μαγειρικὰ Σκευῆ, Γραφικὴ ἔλη, Ἀντικείμενα Πολυτελείας δι' Αἰθούσας, Κομψοτεχνήματα χρήσιμα ἢ πρὸς ὠραϊσμόν, Εἶδη Μυρμιγκῆς καὶ διάφορα ἄλλα ἀντικείμενα, τῶν ὁποίων ἡ πραγματικὴ ἀξία ἀνέρχεται εἰς

ΔΡΑΧΜΑΣ 25,000 ΠΕΡΙΠΟΥ

ΕΚΚΥΒΕΥΕΤΑΙ ΔΕ ΔΙΑ ΔΡΑΧΜΑΣ 15,000 ΚΑΙ ΔΙ' ΙΣΑΡΙΘΜΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ

ΑΝΤΙ - ΔΡ. | - ΕΚΑΣΤΟΣ

Ἡ ΕΚΚΥΒΕΥΣΙΣ ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 9^{ης} Ἀπριλίου ἡμέραν **ΤΕΤΑΡΤΗΝ**

Ἡ εἴσοδος εἰς τὰς αἰθούσας τῆς **Π. ΚΙΔΗΣ ΣΤΟΑΣ** εἶναι ἐλευθέρη εἰς πάντας